

Sygn. akt II K 1882/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2014r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Stupnicki

Protokolant: Monika Rataj

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze Bernadeta Bartkowiak – Soja

po rozpoznaniu na rozprawach w dniach 5.03.2013r., 9.04.2013r., 14.05.2013r., 18.06.2013r., 23.07.2013r., 19.11.2013r., 13.01.2014r., 12.02.2014r.,

s p r a w y : D. Ś. (1)

syna G. i J. z d. M.

ur. (...) w J.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 8 maja 2008 roku w T., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą a także inną nieustaloną osobą, po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń pojazdu marki V. (...)o nr rej. (...)dostali się do jego wnętrza a następnie zabrali w celu przywłaszczenia przesyłki kurierskiej firmy (...)wartości 71.326,41 złotych, (...)wartości 19.200,87 złotych, (...)wartości 1576,70 złotych, (...) S.A.wartości 283,74 złotych, L.wartości 7128 złotych na szkodę firmy kurierskiej (...)Sp z o.o. w R., przy czym D. Ś. (1)czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 01.09.2003 roku, sygn. II K 121/03 m.in. za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, objętego następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10.01.2005 roku, sygn. II K 729/04, skazującym go na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 29.03.2003 roku do 29.05. 2003 roku i od 29.11.2003 roku do

26.07.2003 roku oraz od 26.07.2005 roku do 19.08.2005 roku

tj. o przestępstwo określone w art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. w nieustalonym czasie i miejscu do dnia 14 maja 2008 roku nabył telefon komórkowy (...)nr Imei (...)wartości 400 złotych wiedząc, iż pochodzi on z przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu firmy kurierskiej marki F. (...)o nr rej. (...)w dniu 23.01.2008 roku w C., na szkodę (...) S.A.w W.przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 01.09.2003 roku, sygn. II K 121/03 m.in. za ;czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, objętego następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10.01.2005 roku, sygn. II K 729/04, skazującym go na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 29.03.2003 roku do 29.05.2003 roku i od 29.11.2003 roku do 26.07.2004 roku oraz od 26.07.2005 roku do 19.08.2005 roku,

tj. o przestępstwo określone w art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

3. w nieustalonym czasie i miejscu od dnia 31 lipca 2007 roku nabył telefony komórkowe marki L. (...)nr Imei (...)wartości 328,18 złotych, N. (...)nr Imei (...)wartości 882 złote, (...)nr Imei (...)wartości 427 złotych wiedząc, iż pochodzą one z przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu firmy kurierskiej marki F. (...)o nr rej. (...)w dniu 31.07.2007 roku w W., na szkodę (...) sp. z o.o.w W.przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 01.09.2003 roku, sygn. II K 121/03 m.in. za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, objętego następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10.01.2005 roku, sygn. II K 729/04, skazującym go na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 29.03.2003 roku do 29.05. 2003 roku i od 29.11.2003 roku do 26.07.2004 roku oraz od 26.07.2005 roku do 19.08.2005 roku

tj. o przestępstwo określone w art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

4. w dniu 31 lipca 2007 roku w J., woj. (...), pomógł zbyć pochodzące z przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu firmy kurierskiej marki F. (...) o nr rej. (...) w tym samym dniu w W., telefony komórkowe wraz z akcesoriami marki S. (...) sztuki wartości 346 złotych każdy, S. (...) wartości 547 złotych oraz N. (...) wartości 422 złote na szkodę (...) sp. z o.o. w W. sprzedając je w komisie z telefonami należącym do A. D. przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach

powrotu do przestępstwa, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 01.09.2003 roku, sygn. II K 121/03 m.in. za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, objętego następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10.01.2005

roku, sygn. II K 729/04, skazującym go na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 29.03.2003 roku do 29.05. 2003 roku i od 29.11.2003 roku do 26.07.2004 roku oraz od 26.07.2005 roku do 19.08.2005 roku

tj. o przestępstwo określone w art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

5. w nieustalonym czasie i miejscu od dnia 6 lutego 2008 roku nabył telefon komórkowy marki P. (...)nr Imei (...)wartości 419 złotych wiedząc, iż pochodzi on z przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu firmy kurierskiej marki M. (...)o nr rej. (...)w dniu 06.02.2008 roku w W., na szkodę (...) sp. z o.o.w W.przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 01.09.2003 roku, sygn. II K 121/03 m.in. za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, objętego następnie wyrokiem łącznym Sadu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10.01.2005 roku, sygn. II K 729/04, skazującym go na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 29.03.2003 roku do 29.05. 2003 roku i od 29.11.2003 roku do 26.07.2004 roku oraz od 26.07.2005 roku do 19.08.2005 roku,

tj. o przestępstwo określone w art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **D. Ś. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku przy przyjęciu iż był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 01.09.2003 roku, sygn. akt II K 121/03 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, objętego następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10.01.2005 roku, sygn. akt II K 729/04, w którym wymierzono mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 29.03.2003 roku do 29.05. 2003 roku i od 29.11.2003 roku do 26.07.2004 roku oraz od 26.07.2005 roku do 19.08.2005 roku, tj. czynu z art.279 § 1 k.k. w zw. z art.64 § 1 k.k. i za to za podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności a na podstawie art. 33 § 2 i 3 k.k. wymierza mu karę 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny ustalając wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych każda;

II. uznaje oskarżonego **D. Ś. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt 2,3,4 i 5 części wstępnej wyroku, przy przyjęciu, iż stanowią one ciąg przestępstw oraz, że oskarżony dopuścił się ich w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt I części dyspozytywnej wyroku tj. czynów z art.291 § 1 k.k. w zw. z art.64 § 1 k.k. i za to za podstawie art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności a na podstawie art. 33 § 2 i 3 k.k. wymierza mu karę 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny ustalając wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych każda;

III. na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. wymierzone oskarżonemu **D. Ś. (1)** w pkt I i II części dyspozytywnej wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny łączy i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych każda;

IV. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonemu **D. Ś. (1)** kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszają na podstawie art. 70 § 1 pkt 1 k.k. okres próby na 5 (pięć) lat;

V. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego **D. Ś. (1)** w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia w całości oskarżonego **D. Ś. (1)** od kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, w tym na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt II K 1882/12

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nieustalonego dnia ale nie wcześniej niż 31 lipca 2007 roku D. Ś. (1) nabył telefony komórkowe marki L. (...) nr Imei (...) wartości 328,18 złotych, N. (...) nr Imei (...) wartości 882 złote, (...) nr Imei (...) wartości 427 złotych. Łączna wartość tych telefonów wynosiła 1637,18 złotych. D. Ś. (1) wiedział, iż pochodzą one z przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu firmy kurierskiej marki F. (...) o nr rej. (...), która miała miejsce w dniu 31.07.2007 roku w W., na szkodę (...) sp. z o.o. w W.. Nadto D. Ś. (1) pomógł zbyć pochodzące z tego samego przestępstwa kradzieży z włamaniem telefony komórkowe wraz z akcesoriami marki S. (...) sztuki wartości 346 złotych każdy, S. (...) wartości 547 złotych oraz N. (...) wartości 422 złote na szkodę (...) sp. z o.o. w W.. Łączna wartość tych telefonów wynosiła 1661 złotych. D. Ś. (1) sprzedał te telefony w komisie z telefonami należącym do A. D.. Były to telefony nowe, fabrycznie zapakowane.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. Ś. (1) – k. 30, 166-167, oraz z akt sprawy II K 1777/10 – k.174-180, 189-191, 203-205, 212-214, 224-225, 228-229 2044-2046; zeznania i wyjaśnienia świadka A. D. – k.34, 167-168 oraz z akt sprawy II K 1777/10 – k.123, 201, 204-205, 207-209, 217, 754, 2066; zeznania i wyjaśnienia świadka R. Ś. – k. 35, 169-170 oraz z akt sprawy II K 1777/10 – k.120, 187, 195, 2060, zeznania świadka M. M. (2) – k.46, 170 oraz z akt sprawy II K 1777/10 – k.126 ; zeznania świadka K. P. – k.2-3 z akt sprawy II K 1777/10 – k.126 wykaz połączeń tzw. bilingi – k.1001-1063 z akt sprawy II K 1777/10, analizy połączeń k.1678, 1679-1680 z akt sprawy II K 1777/10;

Następnie w nieustalonym dniu ale do dnia 14 maja 2008 roku D. Ś. (1) nabył telefon komórkowy (...) nr Imei (...) wartości 400 złotych wiedząc, iż pochodzi on z przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu firmy kurierskiej marki F. (...) o nr rej. (...) w dniu 23.01.2008 roku w C., na szkodę (...) S.A. w W..

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. Ś. (1) – k. 30, 166-167, oraz z akt sprawy II K 1777/10 – k.174-180, 189-191, 203-205, 212-214, 224-225, 228-229 2044-2046; protokół przeszukania miejsca – k. 137-139).

Następnie w nieustalonym dniu ale do od dnia 6 lutego 2008 roku nabył telefon komórkowy marki P. (...)nr Imei (...)wartości 419 złotych wiedząc, iż pochodzi on z przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu firmy kurierskiej marki M. (...)o nr rej. (...)w dniu 06.02.2008 roku w W., na szkodę (...) sp. z o.o.w W..

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. Ś. (1) – k. 30, 166-167, oraz z akt sprawy II K 1777/10 – k.174-180, 189-191, 203-205, 212-214, 224-225,228-2292044-2046; analizy połączeń k.1678, 1679-1680 z akt sprawy II K 1777/10).

W dniu 8 maja 2008 roku D. Ś. (1)wraz z S. P. (1)a także z innym nieustalonym mężczyzną udali się do T.. Tam po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń pojazdu marki V. (...)o nr rej. (...)dostali się do jego wnętrza a następnie zabrali w celu przywłaszczenia przesyłki kurierskiej firmy (...)wartości 71.326,41 złotych, (...)wartości 19.200,87 złotych, (...)wartości 1576,70 złotych, (...) S.A.wartości 283,74 złotych, L.wartości 7128 złotych na szkodę firmy kurierskiej (...)Sp z o.o. w R..

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. Ś. (1) – k. 30, 166-167, 263 oraz z akt sprawy II K 1777/10 – k.174-180, 189-191, 203-205, 212-214, 224-225,228-2292044-2046; zeznania i wyjaśnienia świadka S. P. (1) – k.35, 170-172 oraz z akt sprawy II K 1777/10 – k.354-355, 632-633, 503,2145-2146, 2144-2147, 2077,723,494-496; zeznania świadka R. K. – k.587 z akt sprawy II K 1777/10 oraz akta odezwy; zeznania świadka A. W. – k.588-590 akt sprawy II K 1777/10, zeznania świadka W. R.– k.527-528 z akt sprawy II K 1777/10; zeznania świadka P. K. (1) z akt sprawy II K 1777/10 – k.538 oraz akta odezwy; zeznania świadka P. K. (2) – k.536-537 z akt sprawy II K 1777/10 oraz akta odezwy; dowody wydania– k.554-560 z akt sprawy II K 1777/10; wykaz połączeń tzw. bilingi – k.1006 z akt sprawy II K 1777/10; potwierdzenie rezerwacji – k.1006 z akt sprawy II K 1777/10).

D. Ś. (1) był uprzednio wielokrotnie karany za przestępstwa w tym przeciwko mieniu. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 01.09.2003 roku, sygn. akt II K 121/03 D. Ś. (1) został skazany za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności. Wyrok ten został objęty wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10.01.2005 roku, sygn. akt II K 729/04, w którym wymierzono mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 29.03.2003 roku do 29.05. 2003 roku i od 29.11.2003 roku do 26.07.2004 roku oraz od 26.07.2005 roku do 19.08.2005 roku.

(dowód: informacje o karalności – k.252-253, odpisy wyroków – k.2005, 2006 z akt sprawy II K 1777/10)

Oskarżony D. Ś. (1) zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Przyznał, że nabył na tzw. giełdach telefony komórkowe które następnie odsprzedawał z zyskiem w różnych komisach telefonów komórkowych w tym komisie A. D. w J.. Dodał, że nie przypomina sobie sytuacji aby jednorazowo zbył większą ilość telefonów komórkowych. Dodał, że nie spisywał umów z nabywcami tych telefonów, gdyż uważał że to należy do kupujących. Dodał, że znaleziony podczas przeszukania jego mieszkania jeden z telefonów komórkowych, który okazał się kradziony należał do jego małoletniego syna O.. Zaprzeczył by dokonał włamania do samochodu w dniu 8 maja 2008 roku w T.. Odnosząc się do rozpoznania jego osoby przez bezpośredniego świadka tego zdarzenia oświadczył, że świadek ów pomylił go z S. P. (1) dodając, iż od 2008r. zmienił swój wygląd tj. przytył o kilkanaście kilogramów.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego złożonym w toku postępowania przygotowawczego w zakresie w jakim przyznał, że dokonywał sprzedaży telefonów komórkowych także w komisach telefonów komórkowych. Wyjaśnienia te korespondują bowiem z rzeczowymi i spójnymi, a przez to wiarygodnymi zeznaniami świadków A. D., M. M. (2)oraz R. Ś.. Świadczy o tym, że oskarżony sprzedał w komisie prowadzonym przez A. D.nowe, oryginalnie zapakowane telefony komórkowe. Niewiarygodne były wyjaśnienia oskarżonego, jakoby kupował je okazjonalnie na tzw. giełdach od przypadkowych osób a następnie zbywał je z zyskiem. Podkreślić należy, iż zarówno A. D.jak i nabywający pośrednio przez niego telefony R. Ś.jasno zeznali, że oferta oskarżonego była korzystna. Zeznania tych świadków

były logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Skoro oskarżony zaoferował sprzedaż A. D. około 10 telefonów komórkowych z których około 3 od razu nabył będący przy tej transakcji jego kolega R. Ś. (trudniący się także sprzedażą telefonów komórkowych) to oczywistym jest, iż cena za te telefony musiała być atrakcyjna (oraz niższa od cen hurtowych). W przeciwnym razie ani A. D. ani R. Ś. po pierwsze nie „zamrażaliby” swoich pieniędzy w towarze za który nie zarobiliby znaczącej marży zaś po drugie, nie kupowaliby towaru niewiadomego pochodzenia od znanej im tylko z widzenia osoby, bez sporządzenia pisemnej umowy w sytuacji, gdyby cena nie była zdecydowanie bardziej atrakcyjna od hurtowej ceny danego towaru tj. telefonów. O atrakcyjności cenowej (a także użytkowej – wszak były to nowe, oryginalnie zapakowane produkty) tych telefonów świadczył pośrednio fakt, iż A. D. przyznał, iż zapytał oskarżonego czy te telefony nie pochodzą z kradzieży. Skoro A. D. miał wątpliwość w tym zakresie (gdyż w przeciwnym wypadku gdyby nie miał wątpliwości to nie zadałby takiego pytania) co do legalności tych telefonów to wbrew jego zapewnieniom, cena za którą oskarżony sprzedał te telefony musiała być podejrzanie atrakcyjna. To zaś wyklucza wiarygodność wyjaśnień oskarżonego, jakoby nabył te telefony po jeszcze bardziej atrakcyjnej cenie i sprzedawał je z zyskiem. Jedyną możliwością by D. Ś. (1) uzyskał te telefony w jeszcze bardziej „atrakcyjnej cenie” jest uznanie, iż pomagał on w zbyciu telefonów o których wiedział, że pochodzą z przestępstwa. Niewątpliwie zaś telefony sprzedane do komisji A. D. marki S. (...) sztuki wartości 346 złotych każdy, S. (...) wartości 547 złotych oraz N. (...) wartości 422 złote pochodziły z przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu firmy kurierskiej marki F. (...) o nr rej. (...) w dniu 31 lipca 2007r/ w W.. Niewiarygodne były także wyjaśnienia oskarżonego, iż telefon komórkowy (...) nr Imei (...) pochodzący z przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu firmy kurierskiej marki F. (...) o nr rej. (...) w dniu 23.01.2008 roku w C. jest własnością jego wówczas trzynastoletniego syna O.. Oczywistym jest, iż małoletni nie posiadał środków finansowych by nabyć telefon, który został znaleziony w trakcie przeszukania mieszkania oskarżonego, co podważało wiarygodność wyjaśnień oskarżonego. Zważywszy, iż D. Ś. (1) korzystał z pozostałych telefonów wskazanych w zarzutach aktu oskarżenia, co wynika z analizy połączeń (k.1678, 1679-1680 z akt sprawy II K 1777/10) niewiarygodne była także jego dalsze wyjaśnienia, w których zaprzeczył nabyciu tych telefonów. Skoro oskarżony zaprzeczał, by posiadał te telefony tj. P.401 nr Imei (...), (...) nr Imei (...), N. (...) nr Imei (...), (...) nr Imei (...) logicznym było ustalenie, iż wiedział, że telefony te pochodzą z przestępstwa.

Niewiarygodne były wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim zaprzeczył by dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu w T. w dniu 8 maja 2008r. Wyjaśnienia te pozostawały bowiem w sprzeczności z rzeczowymi a przez to wiarygodnymi zeznaniami świadka R. K.. Świadek ten kategorycznie rozpoznał wizerunek oskarżonego D. Ś. (1) jako osoby która dokonała czynu – była kierowcą ciemnego samochodu oraz przenosiła paczki z samochodu firmy kurierskiej zaś samego oskarżonego, będącego na posiedzeniu w czasie odezwy rozpoznał nie kategorycznie – na 90 %. Sposób wypowiedzi tegoż świadka, który podkreślił, iż jak wszedł do budynku Sądu i zobaczył oskarżonego to od razu się domyślił w jakiej sprawie został wezwany w powiązaniu z kategorycznym rozpoznanem wizerunku osoby oskarżonego w sposób jednoznaczny pozwala ocenić, iż to D. Ś. (1) nie zaś S. P. (2) (którego wizerunek świadek rozpoznał pierwotnie) był widziany przez R. K.. Nie kategoryczność (choć bliska pewności) rozpoznania oskarżonego na posiedzeniu przez tego świadka wynika faktu, przyznanego przez samego oskarżonego, iż jego wygląd uległ zmianie tj. przytył kilkanaście kilogramów co w połączeniu z upływem sześciu lat od zdarzenia niewątpliwie zmieniło w pewnym zakresie rysy twarzy oskarżonego. Pomimo tego, widząc oskarżonego na posiedzeniu zeznał, że „stojący przede mną oskarżony jest tą osobą, którą ja widziałem pod moim blokiem, jest to ta osoba, która przenosiła paczki do ciemnego samochodu (k.40 odezwy). Wiarygodności zeznań R. K. nie podważają zeznania S. P. (1), który zaprzeczył jakoby dokonał przypisanego mu czynu. Mając jednak na względzie analizę połączeń telefonicznych dokonany w dniu 8 maja 2008r. z numerów telefonów którymi posługiwał się zarówno D. Ś. (1) jak i S. P. (1) (wykaz połączeń – k.1006 z akt sprawy II K 1777/10 oraz potwierdzenie rezerwacji – k.1006 z akt sprawy II K 1777/10) oczywistym jest, iż obaj w tym czasie znajdowali się w T.. Z tych też względów, mając na względzie fakt, iż S. P. (1) przyznał się do popełnienia tegoż czynu – i poddał za niego karze, Sąd ustalił, iż obaj tj. D. Ś. (1) i S. P. (1) współdziałali w jego dokonaniu wraz z innym, dotychczas nieustalonym mężczyzną (kierowcą białego busa).

Sąd nie znalazł podstaw do powążania wiarygodności zeznań świadków P. K. (2), P. K. (1) oraz A. W. bowiem były spójne. Oczywistym jest przy tym, iż skoro R. K. widząc w toku śledztwa wizerunek S. P. (1) pomylił go z D. Ś. (1) tak

samo błędnie dokonał tego A. W.. Świadkom tym, z niewiadomych powodów, w toku śledztwa nie tylko nie okazano tych osób, ale nawet nigdy nie okazano wizerunki D. Ś. (1).

Sąd obdarzył walorem wiarygodności dowody z dokumentów ujawnione na rozprawie, bowiem zostały sporządzone przez powołane do tego podmioty w granicach ich kompetencji.

Oskarżony swoim zachowaniem podjętym w dniu 8 maja 2008 roku w T.wspólnie i w porozumieniu z S. P. (1) a także inną nieustaloną osobą, polegającym na tym, że po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) dostali się do jego wnętrza a następnie zabrali w celu przywłaszczenia przesyłki kurierskie firmy (...) wartości 71.326,41 złotych, (...) wartości 19.200,87 złotych, (...) wartości 1576,70 złotych, (...) S.A. wartości 283,74 złotych, L. wartości 7128 złotych na szkodę firmy kurierskiej (...) Sp z o.o. w R. wyczerpał znamiona czynu z art. 279 § 1 k.k.

Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim kierunkowym. Zważywszy na miejsce popełnienia przestępstwa, które zostało wcześniej wybrane i z góry zaplanowany sposób działania, był to zamiar przemyślany. Oskarżony chciał we współdziałaniu z innymi osobą dokonać zaboru znajdujących się wewnątrz zamkniętego pojazdu przedmiotów, o których wiedział, że są one własnością innych podmiotów i dokonał tego by wejść w ich posiadanie. W tym celu współdziałając z innymi mężczyznami pokonał zabezpieczenia samochodu a następnie zabrał znajdujące się tam przedmioty. Zabór ten był dokonany w celu przywłaszczenia tj. włączenia zabranych przedmiotów do swojego majątku.

Oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z nie tylko z S. P. (1) ale także innym, nieustalonym mężczyzną w wykonaniu z góry powziętego zamiaru jakim było dokonanie włamania z kradzieżą do samochodu firmy kurierskiej. Oskarżony działał na podstawie uprzedniego porozumienia, którego celem było dokonanie włamania do tego samochodu by z niego znajdujące się tam przesyłki. W oparciu o to porozumienie każda ze współdziałających osób wykonywała określone czynności sprawcze – zgodne z wcześniej ustalonym podziałem ról. Oskarżony współdziałając z drugim nieustalonym mężczyzną bezpośrednio dokonywał zaboru przedmiotów – wynosząc je z pojazdu. Z tych powodów Sąd uznał, iż zachowanie oskarżonego stanowiło współsprawstwo czynu z art. 279 § 1 k.k. (o jakim stanowi art. 18 § 1 k.k.).

D. Ś. (1) przypisanego mu czynu z art. 279 § 1 k.k. dopuścił w okresie niespełna trzech lat po odbyciu kary roku pozbawienia wolności za czyn z art. 278 § 1 k.k. – objętej wyrokiem łącznym, gdyż opuścił zakład karny w dniu 19 sierpnia 2005r. Czyny z art. 279 § 1 k.k. i art. 278 § 1 k.k. są przestępstwami umyślnymi oraz podobnymi (w rozumieniu art. 115 § 3 k.k.) bowiem są czynami tego samego rodzaju. Tym samym przypisanego mu czynu z art. 279 § 1 k.k. D. Ś. (1) dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa o jakim stanowi art. 64 § 1 k.k.

Oskarżony D. Ś. (1) swoim zachowaniem podjętym w nieustalonym czasie ale do dnia 14 maja 2008 roku polegającym na tym, że nabył telefon komórkowy (...) nr Imei (...) wartości 400 złotych wiedząc, iż pochodzi on z przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu firmy kurierskiej marki F. (...) o nr rej. (...) w dniu 23.01.2008 roku w C., na szkodę (...) S.A. w W., wyczerpał znamiona czynu z art. 291 § 1 k.k.

Oskarżony D. Ś. (1) swoim zachowaniem podjętym w nieustalonym czasie ale od dnia 31 lipca 2007 roku polegającym na tym, że nabył telefony komórkowe marki L. (...) nr Imei (...) wartości 328,18 złotych, N. (...) nr Imei (...) wartości 882 złote, (...) nr Imei (...) wartości 427 złotych wiedząc, iż pochodzą one z przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu firmy kurierskiej marki F. (...) o nr rej. (...) w dniu 31.07.2007 roku w W., na szkodę (...) sp. z o.o. w W., wyczerpał znamiona czynu z art. 291 § 1 k.k.

Oskarżony D. Ś. (1) swoim zachowaniem podjętym w dniu 31 lipca 2007 roku polegającym na tym, że pomógł zbyć pochodzące z przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu firmy kurierskiej marki F. (...) o nr rej. (...) w tym samym dniu w W., telefony komórkowe wraz z akcesoriami marki S. (...) sztuki wartości 346 złotych każdy, S. (...)

wartości 547 złotych oraz N. (...) wartości 422 złote na szkodę (...) sp. z o.o. w W. wyczerpał znamiona czynu z art. 291 § 1 k.k.

Oskarżony D. Ś. (1) swoim zachowaniem podjętym w nieustalonym czasie ale od dnia 6 lutego 2008 roku nabył telefon komórkowy marki P. (...)nr Imei (...)wartości 419 złotych wiedząc, iż pochodzi on z przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu firmy kurierskiej marki M. (...)o nr rej. (...)w dniu 06.02.2008 roku w W., na szkodę (...) sp. z o.o.w W., wyczerpał znamiona czynu z art. 291 § 1 k.k.

Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim kierunkowym. Wiedział bowiem, że nabywa bądź pomaga w zbyciu telefony pochodzące z przestępstw. Pomimo tego nabywał oraz pomagał w zbyciu tych przedmiot. Tym samym swoimi czynami wyczerpał znamiona czynów z art. 291 § 1 k.k.

Przestępstw powyżej opisanych z art. 291 § 1 k.k. D. Ś. (1) dopuścił w okresie niespełna dwóch bądź trzech lat po odbyciu kary roku pozbawienia wolności za czyn z art. 278 § 1 k.k. – objętej wyrokiem łącznym, gdyż opuścił zakład karny w dniu 19 sierpnia 2005r. Czyny z art. 291 § 1 k.k. i art. 278 § 1 k.k. są przestępstwami umyślnymi oraz podobnymi (w rozumieniu art. 115 § 3 k.k.) bowiem są czynami tego samego rodzaju. Tym samym przypisanych mu czynów z art. 291 § 1 k.k. D. Ś. (1) dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa o jakim stanowi art. 64 § 1 k.k.

Nadto oskarżony D. Ś. (1) dopuścił się tych czynów z art. 291 § 1 k.k. w zw. 64 § 1 k.k. w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób zanim zapadł pierwszy nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich. Tym samym stanowiły one ciąg przestępstw o jakich stanowi art. 91 § 1 k.k.

Oskarżony działał w normalnej sytuacji motywacyjnej toteż jest zdolny do zawinienia.

Stopień społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez oskarżonego był zdaniem Sądu znaczny. Na stopień ten miała wpływ ich motywacja, postać zamiaru, ilość dokonanych przestępstw oraz wysokość wyrządzonej szkody. Na znaczny stopień społecznej szkodliwości wpłynął też fakt, iż działanie oskarżonego miało charakter powtarzający i zostało podjęte w ciągu krótkiego okresu czasu, co świadczyło o dużym nasileniu jego złej woli. Oskarżony dopuścił się bowiem jednej kradzieży z włamaniem oraz popełnił cztery przestępstwa paserstwa. Oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim przemyślanym z premedytacją, a popełnienie przestępstw stało się dla niego sposobem na uzyskanie pieniędzy.

Przy wymiarze kary dla oskarżonego Sąd miał także na względzie jego uprzednią karalność w tym za przestępstwa przeciwko mieniu – w zakresie w jakim nie wpływało to na kwalifikację prawną przypisanych mu czynów.

Za adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Sąd uznał karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a nadto karę 200 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda, uznając, że mimo wymierzenia jej w dolnych granicach ustawowego zagrożenia spełni ona wobec niego swoje cele. W ocenie Sądu kara w tym wymiarze, zwłaszcza kara o charakterze finansowym uzmysłowi mu bowiem nieopłacalność wchodzenia w konflikt z prawem a także utrwali prawidłowe wzorce społeczne.

Z uwagi na to, że oskarżony popełnił przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. dopuszczalne było wymierzenie mu kary pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 7 lat i 6 miesięcy. Uwzględniając powyższe okoliczności obciążające Sąd uznał, iż adekwatną do winy oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości tych czynów będzie kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a nadto kara 200 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda. Sąd uznał, iż także ta kara w tym wymiarze uzmysłowi oskarżonemu nieopłacalność wchodzenia w konflikt z prawem. Kara ta w ocenie Sądu spełni także swoje cele w zakresie prewencji ogólnej, wskazując, iż przestępstwa nie pozostają bez odpowiedniej odpłaty karnoprawnej.

Sąd ma mocy art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. połączył wymierzone oskarżonemu jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny, bowiem czyny za które orzeczone te kary, zostały popełnione zanim zapadł pierwszy wyrok co do któregośkolwiek z nich. Przy wymiarze kary łącznej Sąd zastosował zasadę częściowej absorpcji, uwzględniając

fakt, iż przestępstwa przypisane oskarżonemu były skierowane przeciwko tym samym dobrom prawnym oraz to, że istniała łączność w zakresie czasu ich popełnienia. Brak było jednak pomiędzy nimi łączności w zakresie osób pokrzywdzonych. Z tych też względów Sąd wymierzył oskarżonemu za przypisane mu przestępstwa karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną 300 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda.

Sąd uznał, że dla osiągnięcia zakładanych celów kary nie jest konieczna izolacja oskarżanego D. Ś. (1) od społeczeństwa. W ocenie Sądu istnieje wobec niego pozytywna prognoza kryminologiczna pozwalająca stosownie do art. 69 §1 k.k. zawiesić wykonanie wymierzonej mu kary łącznej pozbawienia wolności. Ta pozytywna prognoza kryminologiczna, pozwala przypuszczać, iż pomimo zawieszenia wykonania wobec niego kary pozbawienia wolności będzie on przestrzegać porządku prawnego i nie wejdą w konflikt z prawem. Wprawdzie oskarżony był uprzedni wielokrotnie karany sądownie za przestępstwa jednakże Sąd nie przeoczył, iż ostatni wyrok oskarżonego wydano w dniu 9 września 2003r. a zatem przed ponad dziesięciu laty. Dla zweryfikowania przyjętej wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej, w ocenie Sądu konieczny był wobec niego maksymalny - pięcioletni okres próby toteż taki okres na podstawie art. 70 § 1 pkt 1 k.k. został ustalony. Nadto, celem zapewnienia należytego przebiegu probacji, Sąd oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego (na podstawie art. 73 § 1 k.k.

Z uwagi na aktualną sytuację majątkową i rodzinną oskarżonego Sąd uznał, że uiszczenie przez niego kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwe. Przesądza to o spełnieniu przesłanek z art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych uzasadniających zwolnienie go od kosztów sądowych w całości w tym od opłaty.